

man kan komme til en gennemgaaende Revision, forekommer det mig at være rigtig, at man søger at rette de væsentlige Mangler, som efterhaanden maatte findes, og som kunne rettes uden Opgivelse af større Dele af Statsindtægten, og det forekommer mig at være meget fornøftigt, at man, naar man ikke er istand til at tilveiebringe en ny Klædning, ikke kaster Brag paa at lappe paa den gamle Klædning. Det ærede Medlem, der først havde Ordet, deler ikke denne Anskuelse. Mig forekommer det at være ganske naturligt og fuldbommen rigtig, at, naar man ikke kan komme til en gennemgaaende Revision, maa man nøies med at faae rettet og ændret det, man fra alle Sider kan blive enig om. — Det ærede Medlem troede at have opdaget en underfundig Hensigt fra Finansministerens Side ved at foreslaa Godtgjærelsen fastsat under Et for den ordinære Skat og Krigskassen af Brændevinstilvirkningen. Jeg kan forstikke det ærede Medlem, at hans Mistænksomhed mod Regjeringen her er gaaet noget for vidt, at der ikke er nogen saadan underfundig Hensigt fra min Side i Forslaget, og jeg tror ogsaa, at det ærede Medlem selv maa erkjende, at det vilde have væsentlige Ulemper, dersom man vilde komme ind paa at vælge Tal, der ere mindre delelige end dem, som Lovforslagets § 1 indeholder. Det ærede Medlem vilde rigtig nok gjøre gjældende, at, dersom man satte $7\frac{1}{2}$ Dre pr. Pot 8 Graders Brændevin som Norm istedetfor Lovforslagets 8 Dre, vilde man med samme Befuemmelighed kunne tumle med dette Tal som med de Tal, der ere angivne i Lovforslaget. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem vil kunne hævde denne Paastand. Dersom man skulde gaa ud fra $7\frac{1}{2}$ istedetfor fra 8 Dre pr. Pot, saa maatte Bestemmelsen i § 1 om, at der skal gives 4 Dre pr. Pot af 4 Graders Styrke, jo omskrives, saaledes at der istedetfor det Halve af 8, nemlig 4, kom til at staa det Halve af $7\frac{1}{2}$, altsaa 3,75, og saa vilde vi jo allerede have to Decimaler at regne med istedetfor et helt Tal. Men dernæst maatte jo Ordene „for hver $\frac{1}{4}$ Grad højere Styrke“ omskrives til en Brøk, som jeg, naar den skal udtrykkes i Decimaler, kun kan faae udtrykt ved sex Decimaler, og jeg skal derfor henstille, om det ikke vilde have sine praktiske Banfeligheder at foretage en saadan Forandring. Brøken vilde blive $0,291275$ istedetfor $\frac{1}{4}$; jeg foretrækker nu at regne med Kvarter. — Sluttelig kan jeg ikke Andet end anbefale Lovforslaget til det høje Hings Vedtagelse uden de Tilføjninger og Forandringer, som det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkrets foreløbig har villet anbefale.

Tauber: Den høitærede Ministers Udtalelser vare som sædvanlig meget klare med Hensyn til, hvad han agter at gjøre, og hvad ikke, og det har forsaavidt ikke undret mig at høre, at

han ikke agtede at modtage en Bestemmelse, som bandt ham til i næste Samling at fremsætte et Lovforslag om Udbyttebestatning af Brændevin. Imidlertid glædede det mig dog, at den høitærede Minister ikke erklærede sig for en principiel Modstander af Udbyttebestatningen, hvad jeg forøvrigt heller ikke har anset ham for at være. Den høitærede Minister er jo imidlertid ikke i alle de Aar, i hvilke han nu har været Minister, fremkommet med nogetsomhelst Forslag i saa Henseende, uagtet Trangen dertil jo aabenbart er bleven større og større. Den var allerede meget stor paa det Tidspunkt, da han tiltraadte Ministeriet, og siden den Tid er den stegen, hvilket jo de Tal, som findes i den i Anmærkningerne aftrykte Oversigt, tilstrækkelig tydelig vise. Den Aarsag, som den høitærede Minister havde til ikke hidtil at være kommen med et Forslag om en Udbyttebestatning, var den, at han ønskede, at Spørgsmaalet om Bestatningsmaaden skulde gaa Haand i Haand med Afgjørelsen af Kvantiteten af Staten. Dette er i og for sig ikke nødvendigt. Naar selve Bestatningsmaaden i og for sig medfører saa store Ulemper og saa stor Uretfærdighed, som den nuværende Bestatningsmaade gjør; saa tør man ikke betænke sig paa at holde disse to Spørgsmaal udenfor hinanden, og man vilde meget godt kunne fastsætte Regler for en Udbyttebestatning, samt i Genhold til det Quantum Brændevin, som man veed, at der produceres i Landet, udregne, hvor stor Afgiften burde være for at give den samme Indtægt for Statskassen. Hvorvidt man da senere skal forhøje eller formindske denne Afgift, vil jo eller kan i hvert Fald meget godt blive et Spørgsmaal for sig. Sagen er den, at den høitærede Minister har — for at bruge en almindelig Talemaade — villet slaa to Fluer med eet Smæk; men det tror jeg ikke, man kan erkjende for rigtig, ikke engang fra den høitærede Ministers Standpunkt. Naar den høitærede Minister, som han jo selv siger, ikke er nogen principiel Modstander af Udbyttebestatningen, og naar han maa erkjende, at der er overordentlig betydelige Ulemper ved den nuværende Bestatningsmaade, saa tror jeg ikke, det er rigtig fra den høitærede Ministers Side at stille sig paa den Maade, som han gjør. Der har ikke fra dette Hings Side været nogetsomhelst Fordring om, at Brændevinsafgiften skal blive mindre end hidtil, saa den ærede Minister kan ikke bebreide os, at vi have villet knytte Fordringer til Udbyttebestatningen, som den meget ærede Minister ikke kunde gaa ind paa. Den høitærede Minister kan dog vel ikke paa dette Omraade forlange, at vi skulle forhøje Afgiften; rigtignok har han modsat sig de indirekte Afgifters Formindstelse; men der er ikke sagt Noget om, at de skulle forøges. Nu bemærkede den høitærede Minister, at, dersom vi vilde indsætte en Bestemmelse i Lovforslaget om, at Re-